

Conférence des Cours constitutionnelles européennes
Conference of European Constitutional Courts
Konferenz der europäischen Verfassungsgerichte
Конференция Европейских Конституционных Судов

**JUSTIȚIA CONSTITUȚIONALĂ:
FUNȚII ȘI RAPORTURILE CU CELELALTE
AUTORITĂȚI PUBLICE**

*Raport național pentru cel de-al XV^{lea} Congres al Conferinței
Curților Constituționale Europene, prezentat de
Curtea Constituțională a Ungariei*

I. RAPORTURILE CURȚII CONSTITUȚIONALE CU PARLAMENTUL ȘI GUVERNUL

- 1. Rolul Parlamentului (eventual al Guvernului) în procedura de numire a judecătorilor la instanța de contencios constituțional. După numire, aceeași autoritate îi poate revoca pe judecătorii instanței constituționale? Care sunt motivele / temeiurile unei asemenea revocări?**

1.1 Procedura de numire

Curtea Constituțională este compusă din unsprezece membri, aleși de Parlament. După examinarea avizului dat de Comisia juridică, pentru administrație și justiție, Parlamentul îi desemnează cu votul majorității a două treimi.

Numirea judecătorilor se face de către Comisia pentru Numiri, care este formată din membri ai grupurilor parlamentare aparținând fiecărui partid politic reprezentat în Parlament. Comisia are un număr de 9 până la 15 membri, în funcție de mărimea grupurilor parlamentare [§32/A subsecțiunea (4) din Constituție, introdus prin amendamentul din 5 iulie 2010, respectiv §6 din Legea privind Curtea Constituțională.] Înainte de modificare regula nu făcea trimitere la principiul proporționalității, Comisia pentru Numiri fiind formată din câte un membru al fiecărei facțiuni parlamentare.

Membrii Curții Constituționale sunt aleși pentru un mandat de nouă ani și pot fi realeși, o singură dată.

Pentru a evita influența directă a partidelor politice în procedura de numire a membrilor Curții Constituționale, Legea privind Curtea Constituțională (denumită în continuare: Legea CC) le interzice să desfășoare activități politice sau să facă declarații politice, eligibile fiind doar persoanele care nu au ocupat funcții de conducere politică sau pe linie guvernamentală timp de patru ani înainte de data alegerii.

1.2. Încheierea mandatului

Odată aleși, membrii Curții Constituționale nu pot fi revocați de către Parlament. Calitatea de membru încetează exclusiv în următoarele condiții:

- a) împlinirea vârstei de 70 de ani;
- b) expirarea mandatului;
- c) deces;
- d) demisie;
- e) constatarea existenței unui conflict de interese;
- f) eliberarea din funcție;
- g) excludere.

Condițiile enumerate la pct. a)-d) se constată și se dau publicității de către președintele Curții Constituționale. În cazul situațiilor de la pct. e), f) și g), Plenul Curții Constituționale se pronunță, prin decizie. [§15 subsecțiunea (1) din Legea CC]

2. În ce măsură instanța de control constituțional are autonomie financiară - în stabilirea și administrarea bugetului de cheltuieli?

Curtea Constituțională își stabilește propriul buget, care se înaintează spre aprobare Parlamentului, ca parte integrantă a bugetului de stat. [§2 din Legea CC]

3. Poate fi modificată legea de organizare și funcționare a instanței constituționale de către Parlament, însă fără consultarea acesteia?

Reglementări detaliate cu privire la organizarea și funcționarea Curții Constituționale sunt stabilite de Regulamentul Curții Constituționale, care se aprobă prin lege de către Parlament, la recomandarea Curții Constituționale [§29 din Legea CC]. Pentru adoptarea Legii privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale este necesară o majoritate de două treimi din numărul parlamentarilor prezenți [§32/A subsecțiunea (6) din Constituție]

Regulamentul Parlamentului îi acordă președintelui Curții Constituționale posibilitatea de a participa și de lua cuvântul în cadrul ședinței parlamentare [§45 subsecțiunea (1) din Regulamentul Parlamentului].

4. Instanța constituțională are competența verificării constituționalității regulamentelor de organizare și funcționare a Parlamentului, respectiv Guvernului?

4.1. Atribuții de control *ex ante*

În competența Curții Constituționale intră controlul preventiv al Regulamentelor Parlamentului [§1 pct. a) din Legea CC]. Înainte de a-și adopta regulile de procedură, Parlamentul poate sesiza Curtea Constituțională în vederea examinării conformității lor cu Constituția, indicând prevederile pe care le consideră susceptibile de a forma obiect de control. În cazul în care Curtea Constituțională stabilește că una din dispozițiile regulamentului este neconstituțională, Parlamentul o va elimina. [§34 subsecțiunile (1), (2)]

4.2. Atribuții de control *ex post*

În competența de control *ex post facto* asupra legilor și a actelor normative de rang inferior legii intră Regulamentele Parlamentului și Guvernului. [§1 pct. b) din Legea CC]. Orice persoană poate sesiza Curtea pentru declanșarea procedurii de control *ex post facto*. [§21 subsecțiunea (2) din Legea CC]

5. Controlul de constituționalitate: specificați tipul / categoriile de acte asupra cărora se exercită controlul.

Legea cu privire la Curtea Constituțională folosește o terminologie care se abate parțial de la textul Constituției; astfel, în vreme ce Constituția menționează exclusiv legile [§32/A subsecțiunea (1) din Constituție], Legea CC îi conferă și atribuții de control posterior asupra constituționalității altor acte ale organelor administrației de stat. [§1 pct. b) din Legea CC]

5.1. Legi

5.1.1. Exceptarea de la controlul de constituționalitate în funcție de obiectul de reglementare al legii

În prezent, există o propunere de amendare a textului §32/A subsecțiunea (2) din Constituție. (Votul final asupra acestei propuneri se preconizează a fi dat la 16 noiembrie 2010.) Potrivit §32/A subsecțiunea (2), actualmente în vigoare, „Curtea Constituțională anulează legile și celelalte acte normative pe care le constată ca fiind neconstituționale”. După modificare, el ar urma să aibă următoarea redactare: „Curtea Constituțională anulează legile și celelalte acte normative pe care le constată ca fiind neconstituționale. Curtea Constituțională poate anula legile privind bugetul de stat și execuția acestuia, privind impozitele generale, taxele de timbru și vamale, contribuțiile, precum și cele referitoare la conținutul legilor prin care se stabilesc condiții unitare în materia impozitelor locale, dar numai în cazul în care, prin conținutul lor, acestea încalcă dreptul la viață și demnitate umană, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, dreptul la libertatea de gândire, conștiință și religie ori dreptul aferent cetățeniei ungare prevăzut de articolul 69 din Constituție.”

5. 2. Alte acte emise de organele administrației de stat

Curtea Constituțională a avut o practică unitară în ceea ce privește examinarea altor acte ale organelor administrației de stat; dar aceasta a depins după cum ele au sau nu conținut normativ.

În faza inițială a jurisprudenței sale, Curtea Constituțională a decis că celelalte acte emise de organele administrației de stat urmează a se determina nu în funcție de denumire, ci de conținutul acestora (Decizia 60/1992).¹

În majoritatea cazurilor, Curtea Constituțională avea să stabilească – în privința actelor Parlamentului ce-i fuseseră supuse controlului – că acestea au caracter individual, concret sau dimpotrivă, conținut normativ, verificându-le scopul,

¹ Legea privind normele legislative face distincție între actele generale și obligatorii (legi) pentru orice subiect de drept și normele interne emise de către autoritățile puterii de stat. Acestea din urmă sunt obligatorii pentru emitent și organele subordonate, dar nu pot deveni obligatorii și nu pot conferi drepturi sau impune obligații pentru „outsideri”.

specificațiile, precum și durata pe care sunt instituite regulile de conduită cuprinse în respectivul act (ex.: Decizia 50/2003²).

Există o serie de norme care aparțin sferei celorlalte acte ale administrației de stat din punct de vedere al denumirii lor, dar nu și prin conținut (mai întâi: Hotărârea 52/1993). În asemenea cazuri Curtea Constituțională a decis că nu este competentă, actul supus examinării neavând caracter normativ, prin urmare a respins sesizarea.

Există și altfel de norme, care nu pot fi considerate acte ale administrației de stat în ceea ce privește emitentul sau denumirea lor (Decizia 16/2001, Decizia 23/2007). În aceste cazuri, Curtea Constituțională respinge cererile, făcând însă mențiune în titlu referitor la anularea normei examinate și subliniind faptul că ea nu mai poate genera drepturi sau obligații și nici produce consecințe juridice.

Pe de altă parte, a existat o practică divergentă cu privire la posibilitatea examinării legilor fără conținut normativ. Elementul comun al tuturor acestor decizii constă în faptul că punctul de plecare l-a constituit însăși Legea cu privire la Curtea Constituțională. Această practică s-a modificat odată cu Decizia 42/2005³, prin care Curtea a statuat următoarele: „Curtea Constituțională a luat în considerare competența sa de control posterior abstract ca fiind o competență ce acoperă toate normele (dispozițiile cu caracter normativ) derivate din (și protegute de) Constituție”. În consecință, Curtea Constituțională a examinat constituționalitatea unei decizii de interpretare uniformă (obligatorie pentru instanțele inferioare) pronunțată de către Curtea Supremă.

În virtutea acestui principiu, orice act normativ constituie „lege”, și invers: legea este un act normativ. În această abordare, competența Curții Constituționale nu trebuie neapărat să se extindă spre a examina dispozițiile legale, acolo unde nu li se poate stabili caracterul normativ (Decizia 703/B/2003).

Conceptul de lege a fost reluat într-un mod diferit prin Decizia 124/2008. Prin această decizie, Curtea a precizat următoarele: „Constituția însăși stabilește autoritatea statului care poate adopta legi și în ce formă ele pot fi adoptate.” În sensul prezentei decizii, legea este actul care se adoptă în baza Constituției.

5.3. Categoriile de acte, în funcție de competența Curții Constituționale

5.3.1. Controlul *ex ante*

asupra

- (1) legilor adoptate, înainte de promulgarea acestora;
- (2) regulamentelor Parlamentului;
- (3) tratatelor internaționale, înainte de a fi adoptate.

² Traducerea în limba engleză a deciziei 50/2003 poate fi accesată la: http://www.mkab.hu/admin/data/file/711_50_2003.pdf

³ Traducerea în limba engleză a deciziei 42/2005 poate fi accesată la: http://www.mkab.hu/admin/data/file/704_42_2005.pdf

5.3.2. Controlul *ex post facto*

asupra

(1) actelor legislative;

(2) actelor juridice de rang inferior legii, precum decretele ministeriale, decretele autorităților locale.

Poate exista (1) un control abstract sau (2) un control concret.

(Controlul concret este declanșat la sesizarea instanței care, constatând că o normă legală sau o dispoziție cu caracter administrativ ce urmează a fi aplicată este neconstituțională, suspendă procesul și remite cauza spre soluționare Curții Constituționale.)

5.3.3. Controlul omisiunilor legislative neconstituționale

În situația în care legiuitorul, prin omisiunea de a-și îndeplini atribuțiile legale, a generat o situație de neconstituționalitate, Curtea Constituțională va stabili un termen în care organul urmează a-și duce la îndeplinire această sarcină.

5.3.4. Controlul conformității actelor normative cu tratatele internaționale

5.3.5. Plângerea individuală

Plângerea poate fi introdusă de orice persoană care pretinde că i-au fost vătămate drepturile fundamentale prin aplicarea unei norme legale neconstituționale. Obiectul controlului de constituționalitate îl constituie nu decizia însăși prin care s-a produs direct încălcarea unui drept fundamental, ci norma juridică pe care s-a întemeiat.

- 6. a) Parlamentul și Guvernul, după caz, procedează de îndată la modificarea legii (respectiv a actului declarat neconstituțional) în sensul punerii de acord cu legea fundamentală, potrivit deciziei instanței de contencios constituțional. Care este termenul stabilit în acest sens? Există și o procedură specială? În caz contrar, specificați alternativele. Exemplificați.**

6.1. Controlul *ex ante*

Dacă obiectul controlului de constituționalitate *ex ante* l-a constituit o lege adoptată, dar neintrată încă în vigoare, Președintele Republicii nu poate promulga legea mai înainte ca Parlamentul să elimine aspectele de neconstituționalitate. [§35 subsecțiunea (2) din Legea CC]

6.2. Controlul *ex post facto*

În cazul în care Curtea Constituțională constată neconstituționalitatea unei legi sau a unui act al administrației de stat, le va anula în tot sau în parte. [§40 din Legea CC].

Nicio altă procedură nu mai este necesară, actul anulat nemaiputând fi aplicat de la data publicării deciziei în Jurnalul oficial.[§43 subsecțiunea (1) din Legea CC]

Cu toate acestea, Legea cu privire la Curtea Constituțională îi permite Curții să stabilească un termen pentru ca legea declarată neconstituțională să-și înceteze efectele sau aplicabilitatea într-un caz particular, justificat de interese ce țin de securitatea juridică sau acplo unde există un interes deosebit de important al autorului sesizării. [§43 subsecțiunea (4)]

6.3. Omisiune neconstituțională din partea legiuitorului

Când Curtea Constituțională stabilește, din oficiu sau în baza unei sesizări, că organul legislativ nu și-a îndeplinit atribuțiile potrivit autorității ce-i revine, ceea ce a condus la apariția unei stări de neconstituționalitate, Curtea ordonă ca respectivul organ să-și îndeplinească sarcina, stabilind și un termen în acest sens. Legea cu privire la Curtea Constituțională nu prescrie sancțiuni, prevăzând la §49 subsecțiunea (2) doar faptul că organul în seama căruia s-a constatat omisiunea își va îndeplini atribuțiile în termenul stabilit.

6.4.

Este de datoria legislației să armonizeze sistemul juridic și să suporte consecințele anulării unei norme juridice. Pentru această procedură nu există un termen prevăzut de lege.

6. b) Parlamentul poate invalida decizia curții constituționale: precizați în ce condiții.

Deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii [§27 subsecțiunea (2) din Legea CC], prin urmare Parlamentul nu poate invalida decizia Curții Constituționale fără să-și asume riscul ca noua soluție legislativă să fie supusă ulterior controlului de constituționalitate.

7. Există mecanisme de cooperare instituționalizată între Curtea Constituțională și alte organe? Dacă da, care este natura acestor contacte / ce funcții și prerogative se exercită de ambele părți?

Curtea Constituțională cooperează cu sistemul judiciar (în special cu colegiile judiciare administrative) și cu Avocatul Poporului; membrii Curții Constituționale și consilierii săi juridici participă în mod regulat la ateliere de lucru și conferințe.

Recent, Comisia de elaborare a proiectului de modificare a Constituției a cerut opinia Curții Constituționale asupra principiilor de reglementare a sa prin Constituție. Curtea Constituțională a răspuns invitației, atragând totuși atenția asupra unei decizii din 1991, din care a citat următorul fragment: „Curtea Constituțională nu este un consilier al Parlamentului, ci judecătorul rezultatelor activității legislative a Parlamentului”. [Decizia 16/1991, http://www.mkab.hu/admin/data/file/739_16_1991.pdf].

II. SOLUȚIONAREA CONFLICTELOR JURIDICE DE NATURĂ ORGANICĂ DE CĂTRE CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

1. Care sunt trăsăturile conținutului conflictului juridic de natură constituțională dintre autoritățile publice?

Constituția nu include, între atribuțiile cu care este învestită Curtea Constituțională, și conflictele de competență, însă Legea cu privire la Curtea Constituțională conține dispoziții cu privire la înlăturarea conflictelor de competență dintre organele statului, autoritățile locale și alte organe, sau dintre autoritățile guvernării locale [§1 pct. f) și §50 din Legea CC].

În ciuda acestor posibilități, Curtea Constituțională nu a făcut uz de competența de a soluționa conflictele juridice de natură constituțională, ci a tranșat asemenea chestiuni prin interpretarea Constituției. Prin decizii interpretative ea a stabilit competențele Președintelui Republicii, cum ar fi, exemplu, decizia 48/1991⁴ pronunțată într-un caz în care reclamantii au solicitat un aviz consultativ privind interpretarea Constituției, referitor la poziția Președintelui Republicii vizavi de forțele armate.

2. Dacă instanța de contencios constituțional are competența soluționării acestor conflicte.

Curtea Constituțională poate soluționa conflicte de competență apărute între organele statului și autoritățile guvernării locale. Rareori însă Curtea Constituțională a făcut uz de această competență, aceasta nefiind un atribut tipic constituțional. În ultima perioadă Curtea Constituțională nu a mai fost sesizată în baza respectivelor prevederi din Legea cu privire la Curtea Constituțională.

În 2005 a fost adoptată o nouă lege cu privire la regulile generale în materie de procedură administrativă⁵, potrivit căreia competența de soluționare a litigiilor organice îi revine Curții Municipale din Budapesta.

În pofida încercărilor repetate de abrogare a §1 pct. f) și §50 din Legea privind Curtea Constituțională (care necesită votul a 2/3 din numărul parlamentarilor), dispozițiile menționate au rămas în Legea CC, provocând contradicții în sistemul de drept.

3. Care sunt autoritățile publice între care pot apărea astfel de conflicte?

- Organele de stat, altele decât instanțele de judecată;
- Autoritățile guvernării locale.

⁴ A se vedea [http://www.codices.coe.int/NXT/gateway.dll/CODICES/precis/eng/eur/hun/hun-1991-s-002?fn=document-frameset.htm&f=templates\\$3.0](http://www.codices.coe.int/NXT/gateway.dll/CODICES/precis/eng/eur/hun/hun-1991-s-002?fn=document-frameset.htm&f=templates$3.0)

⁵ Legea CXL din 2004

- 4. Actele juridice, faptele sau acțiunile ce pot genera astfel de conflicte: sunt ele legate doar de conflictele de competență sau implică și cazurile când o autoritate publică poate contesta constituționalitatea unui act emis de o altă autoritate publică? Dacă instanța dvs. de control constituțional a soluționat astfel de conflicte. Exemplificați.**

Curtea Constituțională s-a pronunțat în puține cazuri asupra unor asemenea conflicte, în total 31 de cazuri (între anii 1990 și 2005). De exemplu, decizia 154/F/2005 a avut ca obiect dubla protecție a grădinii Castelului Eszterházy din Fertőd. Ca monument istoric, gradina se afla auspiciile Fondului Național, care intenționa să o restaureze în stil baroc, în vreme ce autoritățile pentru conservarea mediului natural nu permitau tăierea copacilor.

- 5. Care sunt titularii dreptului de a sesiza instanța constituțională în vederea soluționării unui asemenea conflict?**

Anterior lui 2005, dreptul de a sesiza Curtea Constituțională îl aveau următoarele:

- organele de stat, altele decât instanțele de judecată;
- autoritățile guvernării locale

(autoritățile superior ierarhice neavând dreptul de sesizare a Curții).

- 6. Care este procedura de soluționare a unui astfel de conflict?**

Nu există o procedură specială pentru soluționarea unor astfel de conflicte.

- 7. Ce soluții pronunță instanța de contencios constituțional? Exemplificați.**

Anterior lui 2005, Curtea Constituțională

- stabilea organul competent și desemna organul obligat să acționeze; sau
- respingea cererea, întrucât nu exista conflict.

Exemple în care sesizarea a fost tranșată prin soluționarea conflictului:

- Decizia 444/F/1992AB (ABH 1992, 743);
- Decizia 645/F/1996AB (ABH 1996, 771).

Exemple în care sesizarea a fost respinsă, neexistând un conflict:

- Rezoluția 581/B/1994AB (ABH 1994, 956);
- Decizia 6/B/1994AB (ABH 1995, 848);
- Decizia 737/F/1995AB (ABH 1996, 706).

- 8. Modalități de îndeplinire a deciziei instanței constituționale: conduita autorităților publice vizate după soluționarea conflictului. Exemplificați.**

Mai înainte de 2005 nu a fost necesară o procedură de implementare, deoarece prin decizia sa Curtea Constituțională stabilea organul competent în respectivul litigiu și totodată desemna organul obligat să acționeze.

III. EXECUTAREA DECIZIILOR CURȚII CONSTITUȚIONALE

1. Deciziile Curții Constituționale:
 - a) sunt definitive;
 - b) pot fi recurate, situație în care se vor arăta titularii dreptului, termenele și procedura;
 - c) produc efecte *erga omnes*;
 - d) produc efecte *inter partes litigantes*.

2. De la publicarea deciziei în Monitorul/Jurnalul Oficial, textul de lege declarat neconstituțional:
 - a) se abrogă;
 - b) se suspendă, până la punerea de acord a actului/textului declarat neconstituțional cu prevederile legii fundamentale;
 - c) se suspendă, până când legiuitorul invalidează decizia instanței constituționale;
 - d) alte situații.

3. Odată ce curtea constituțională a pronunțat o decizie de neconstituționalitate, în ce mod este aceasta obligatorie pentru instanța de fond și pentru celelalte instanțe judiciare?

Deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii - fără vreo condiționare sau termen-limită. În cazul controlului de constituționalitate concret, dispozițiile anulate devin inaplicabile atunci când Curtea Constituțională a decis astfel cu privire la cauză.

Curtea Constituțională dispune revizuirea în procesul penal finalizat printr-o hotărâre nesusceptibilă de atac și care s-a întemeiat pe o lege sau alt act al administrației de stat declarat(ă) neconstituțională, în cazul în care persoana condamnată nu este scutită de posibile consecințe adverse, iar nulitatea dispoziției aplicate în cadrul procesului ar conduce la reducerea sau înlăturarea pedepsei ori la exonerarea de răspundere sau limitarea acesteia.

4. Atât în controlul *a posteriori* cât și în controlul *a priori*, legiuitorul își îndeplinește, de fiecare dată, și în termenele prevăzute, obligația constituțională de a elimina aspectele de neconstituționalitate?

4.1. Legiuitorul își îndeplinește de fiecare dată obligația constituțională de a elimina aspectele de neconstituționalitate ca urmare a controlului posterior.

Legea cu privire la Curtea Constituțională stabilește obligații în sarcina diferitelor organe, deși nu prevede vreo sancțiune:

- Președintele Republicii nu poate promulga legea mai înainte ca Parlamentul să elimine aspectele de neconstituționalitate. [§35 subsecțiunea (2) din Legea CC]

- tratatul internațional nu poate fi ratificat mai înainte ca organul sau persoana care încheie tratatul să elimine aspectele de neconstituționalitate. [§36 subsecțiunea (2) din Legea CC]

- Parlamentul va elimina aspectele de neconstituționalitate din Regulament [§34 subsecțiunea (2) din Legea CC]

4.2. De regulă, în cazul constatării unei omisiuni de ordin constituțional, legiuitorul își îndeplinește obligația, deși a început să crească numărul cazurilor când nu o face. Pe parcursul existenței sale de 20 de ani, Curtea Constituțională a chemat legiuitorul să-și îndeplinească obligațiile într-un număr de 103 cazuri, în 18 dintre ele legiuitorul nu a dus la îndeplinire obligația.

5. Ce se întâmplă în situația în care, în termenul prevăzut de Constituție și/sau legislație, legiuitorul nu înlătură viciul de neconstituționalitate? Exemplificați.

Nu există o sancțiune stabilită de Constituție sau de alte legi. În situația constatării unei omisiuni, aceste cauze se dau publicității de Curtea Constituțională, dar pot fi regăsite și pe site-ul Parlamentului.

6. Prin intermediul altui act normativ, legiuitorul poate consacra din nou soluția legislativă declarată neconstituțională? Argumentați.

Deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii - fără nicio condiționare sau termen-limită. Aceasta înseamnă că în aceleași condiții (deci fără să se modifice Constituția) nu este permis să fie din nou adoptată o lege al cărei conținut a fost declarat neconstituțional.

Cu toate acestea, în practică s-a dovedit că legiuitorul, în loc să elimine aspectele de neconstituționalitate dintr-o lege, a hotărât să modifice Constituția, Ungaria având o constituție flexibilă, ale cărei dispoziții sunt relativ ușor de modificat, cu votul a două treimi din numărul parlamentarilor.

A se vedea Decizia 3/1990 și, ulterior, amendamentul la Constituție din 7 octombrie 1994, prin care s-a introdus condiția de a locui pe teritoriul Ungariei pe perioada alegerilor pentru exercitarea dreptului de vot.

Prin Decizia 103/2010, Curtea Constituțională a hotărât că impozitul de 98% asupra plăților compensatorii în sectorul public, în cuantum de peste 2 milioane de forinți este neconstituțional și l-a anulat. În urma acestei decizii, majoritatea parlamentară a inițiat un amendament la Constituție în baza căruia să se diminueze competența Curții Constituționale. Votul final asupra propunerii se preconizează a avea loc în data de 16 noiembrie 2010.

- 7. Curtea Constituțională are posibilitatea de a însărcina alte organe cu executarea deciziilor sale și /sau de a stabili modul în care acestea urmează a fi puse în executare într-o anumită cauză?**

Curtea Constituțională nu dispune de mijloace (cu excepția publicității) pentru a putea influența punerea în aplicare a deciziilor sale.